
***GJËRAT E FUNDIT TË
NJERIUT***

FERRI

A EKZISTON FERRI?

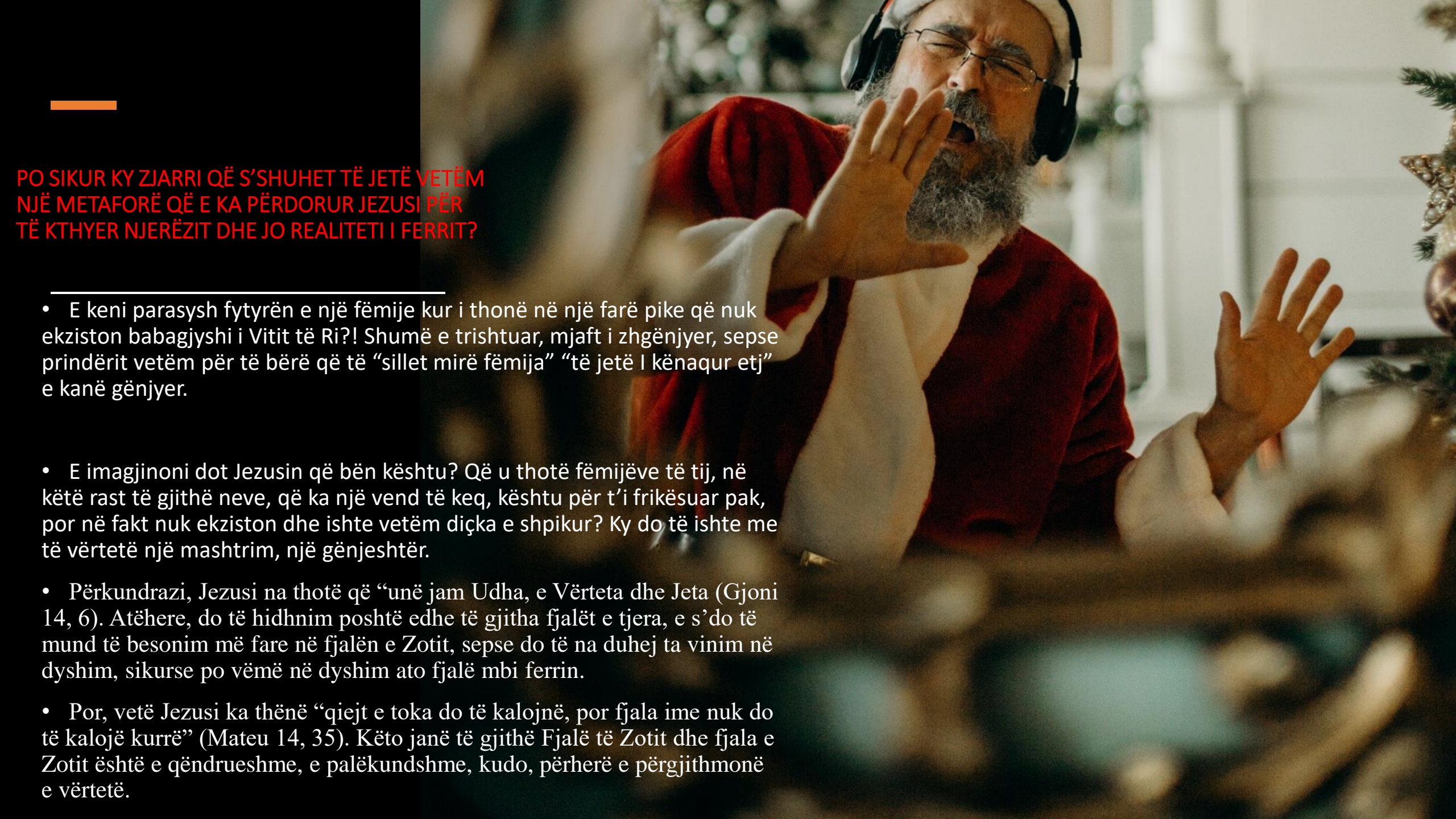
PO. FERRI EKZISTON.

SI E DIMË QË FERRI EKZISTON?

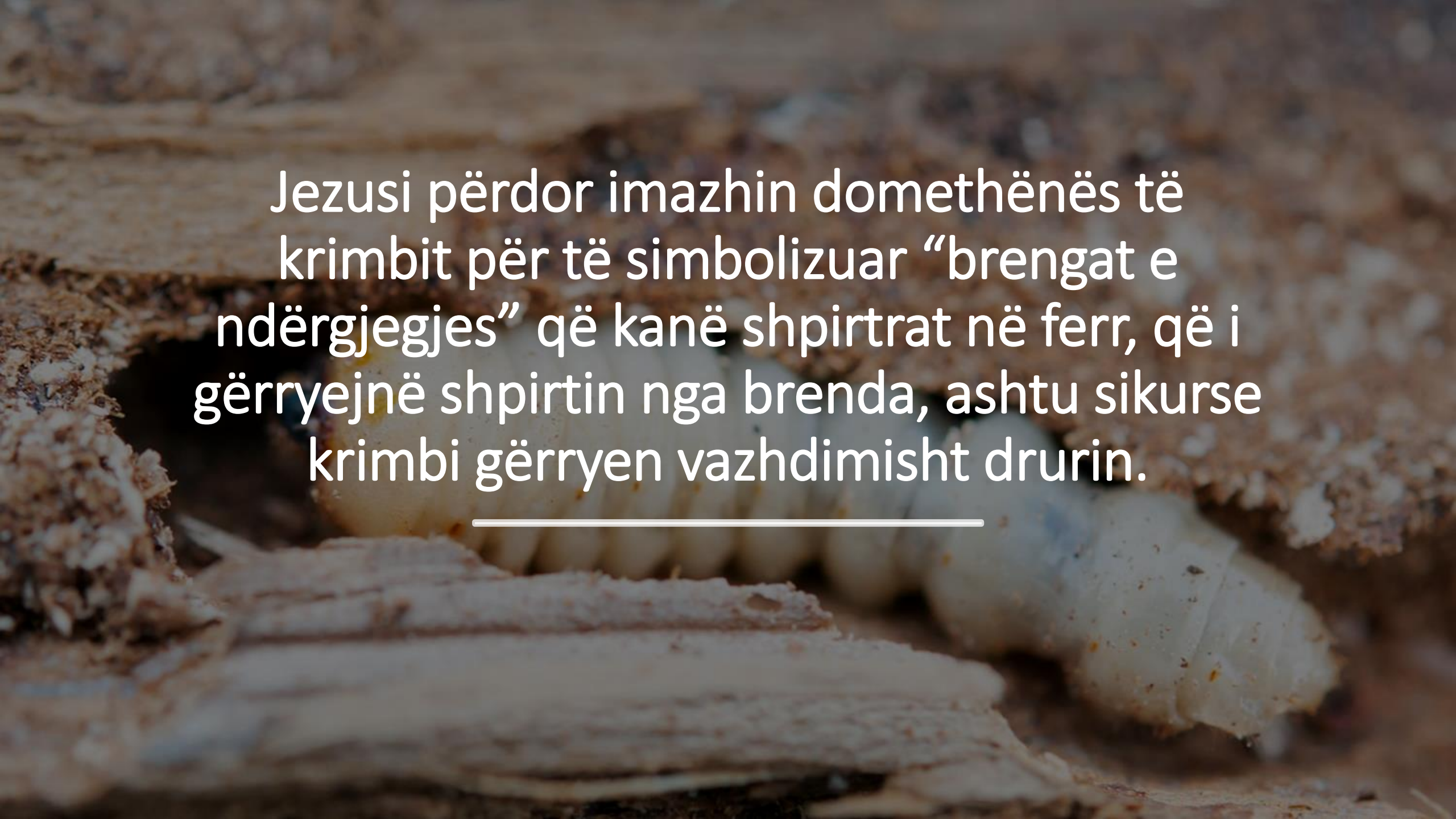
NE E DIMË QË FERRI EKZISTON SEPSE JEZU KRISHTI ZOT NA KA THËNË QË EKZISTON.

- Mateu 5, 22: *E unë po ju them: Kushdo zemërohet kundër vëllait të vet, do të jetë përgjegjës para gjyqit; e kush t'i thotë vëllait të vet: 'Budalla', do të jetë përgjegjës para Sinedrit; kush t'i thotë: 'I marrë', do të përgjigjet në zjarrin e **ferrit**.*
- Mateu 5, 29: *Nëse syri yt i djathtë të çon në mëkat, nxirre e flake larg teje! Është më mirë për ty të humbasësh njëren nga gjymtyrët e tua, se i tërë trupi yt të hidhet në **ferr**.*
- Mateu 13, 49- 50: *Kështu do të ndodhë edhe në mbarimin e botës: do të dalin engjëjt e do t'i ndajnë të këqijtë prej të drejtëve dhe do t'i hedhin në **furrë të ndezur, ku do të jetë vaj dhe kërcëllim dhëmbësh.***
- Marco 9, 43-48: *Prandaj, nëse dora jote të çon në mëkat, preje! Më mirë është për ty të hysh dorë e dorë në jetë se me të dy duart të shkosh në **ferr - në zjarr që s'fiket kurrë**. E nëse këmba jote të çon në mëkat, preje! Më mirë është për ty të hysh në jetë i çalë se t'i kesh të dy këmbët e të hidhesh në **ferr**. Po qe se edhe syri yt të çon në mëkat, nxirre! Më mirë është për ty të hysh në Mbretërinë e Hyjit me një sy se t'i kesh të dy e të hidhesh në **ferr**. **Ku 'krimbi i tyre nuk cof e zjarri nuk fiket.'***
- Mateu 10, 28: *Mos i druani ata që vrasin trupin e nuk mund ta vrasin shpirtin. Kini frikë më tepër nga Ai, që mund t'jua humbë në **ferr** shpirtin edhe trupin.*
- Mateu 13, 41-42: *Biri i njeriut do t'i dërgojë engjëjt e vet për t'i mbledhur në Mbretërinë e tij të gjithë ngashnjësit dhe ata që bëjnë keq, e do t'i hedhin në **furrë të ndezur, ku do të jetë vaj e kërcëllim dhëmbësh**.*
- Mateu 25, 41: *Pastaj do t'u thotë edhe atyre që do të jenë në të majtën: 'Ikni prej meje, të mallkuar, në **zjarr të pasosur**, të përgatitur për djallin e për engjëjt e tij!*
- Mateu 7, 13-14: *"Hyni nëpër derën e ngushtë, sepse e gjerë është dera dhe e gjerë rruga që çon në **bjerrje** e shumë janë nga ata që kalojnë nëpër të! Sa e ngushtë është dera e sa e ngushtë është rruga që çon në jetë e janë pak nga ata që e gjejnë!"*

PO SIKUR KY ZJARRI QË S'SHUHET TË JETË VETËM
NJË METAFORË QË E KA PËRDORUR JEZUSI PËR
TË KTHYER NJERËZIT DHE JO REALITETI I FERRIT?

- E keni parasysh fytyrën e një fëmije kur i thonë në një farë pike që nuk ekziston babagjyshi i Vitit të Ri?! Shumë e trishtuar, mjaft i zhgënjyer, sepse prindërit vetëm për të bërë që të “sillet mirë fëmija” “të jetë i kënaqur etj” e kanë gënjyer.
- E imagjinoni dot Jezusin që bën kështu? Që u thotë fëmijëve të tij, në këtë rast të gjithë neve, që ka një vend të keq, kështu për t’i frikësuar pak, por në fakt nuk ekziston dhe ishte vetëm diçka e shpikur? Ky do të ishte me të vërtetë një mashtrim, një gënjeshtër.
- Përkundrazi, Jezusi na thotë që “unë jam Udha, e Vërteta dhe Jeta (Gjoni 14, 6). Atëhere, do të hidhnim poshtë edhe të gjitha fjalët e tjera, e s’do të mund të besonim më fare në fjalën e Zotit, sepse do të na duhej ta vinim në dyshim, sikurse po vëmë në dyshim ato fjalë mbi ferrin.
- Por, vetë Jezusi ka thënë “qiejt e toka do të kalojnë, por fjala ime nuk do të kalojë kurrë” (Mateu 14, 35). Këto janë të gjithë Fjalë të Zotit dhe fjala e Zotit është e qëndrueshme, e palëkundshme, kudo, përherë e përgjithmonë e vërtetë.

A close-up photograph of a wooden surface with a hole. Inside the hole, there is a white, fibrous substance, possibly a type of wood-boring insect larva or a natural growth. The wood is light brown and shows signs of being worked or drilled.

Jezusi përdor imazhin domethënës të krimbit për të simbolizuar “bregat e ndërgjegjes” që kanë shpirtrat në ferr, që i gërryejnë shpirtin nga brenda, ashtu sikurse krimbi gërryen vazhdimisht drurin.

KUSH SHKON
NË FERR?

SHKON NË FERR AI SHPIRT NJERIU QË NUK KA VESHUR VESHJEN E DASMËS!

Është një simbol që e ka përdorur vetë Jezusi:

*Jezusi filloi prapë t'u flasë në shëmbëlltyra. Thoshte: “Mbretëria e qiellit është e ngjashme me mbretin që bëri dasmë për djaln e vet. Mbreti dërgoi shërbëtorët e vet për të grishur të ftuarit në dasmë. Por ata nuk deshën të vijnë. Dërgoi përsëri shërbëtorë të tjerë duke thënë: ‘Thuajini të ftuarve: gostinë e kam gati: i preva demat e mi e bagëtitë e majura! Gjthçka është gati! Ejani në dasmë! Por ata nuk ia vunë veshin e shkuan: kush në arën e vet e kush në tregti të vet. Të tjerët, pastaj, i zunë shërbëtorët e tij, i munduan e i vranë. ⁷ Për këtë punë mbreti u zemërua, dërgoi ushtrinë e vet, i vrau ata gjakësorë dhe e dogji qytetin e tyre. Atëherë u tha shërbëtorëve të vet: ‘Dasma njëmend është gati, por të ftuarit nuk qenë të denjë. Shkoni, pra, në udhëkryqe e, këdo që të gjeni, thirreni në dasmë!’ Shërbëtorët dolën nëpër udhë dhe i sollën të gjithë ata që gjetën: të mirë e të këqij. Kështu salloni i dasmës u mbush me të ftuar.¹ Atëherë hyri edhe mbreti për t'i parë të ftuarit. Vuri re aty njërin që s'e kishte veshur **veshjen e dasmës**. I tha: “Mik, si hyre këtu pa pasur **veshjen e dasmës**?” Ai s'e çeli gojën. Atëherë mbreti u tha shërbëtorëve: ‘Lidheni këmbësh e duarsh e hidheni jashtë në **errësirë, ku do të jetë vaj e kërcëllim dhëmbësh!**’¹⁴ Sepse, shumë janë të grishur, por pak janë të zgjedhur.” (Mateu 22, 1-14)*

AI NJERI QË NË MOMENTIN KUR PARAQITET NË DASMË, NUK E KA VESHJEN E DASMËS, SHKON NË FERR.

- Kuptohet që fjalori i përdorur nga Jezusi është simbolik.
- Dasma simbolizon Parajsën, ku të gjithë jemi të ftuar nga mbreti, që simbolizon Zotin.
- Vendi ku njeriu pa veshje dasme “lidhet këmbësh e duarsh e hidhet jashtë në errësirë, ku do të jetë vaj e kërcëllim dhëmbësh”, simbolizon ferrin.

PO VESHJA E DASMËS ÇFARË ËSHTË?

VEHJA E DASMËS ËSHTË
HIRI SHENJTËRUES I ZOTIT.

AI SHPIRT NJERIU, QË NË
MOMENTIN E VDEKJES
GJENDET PA HIRIN
SHENJTËRUES TË ZOTIT,
SHKON NË FERR.

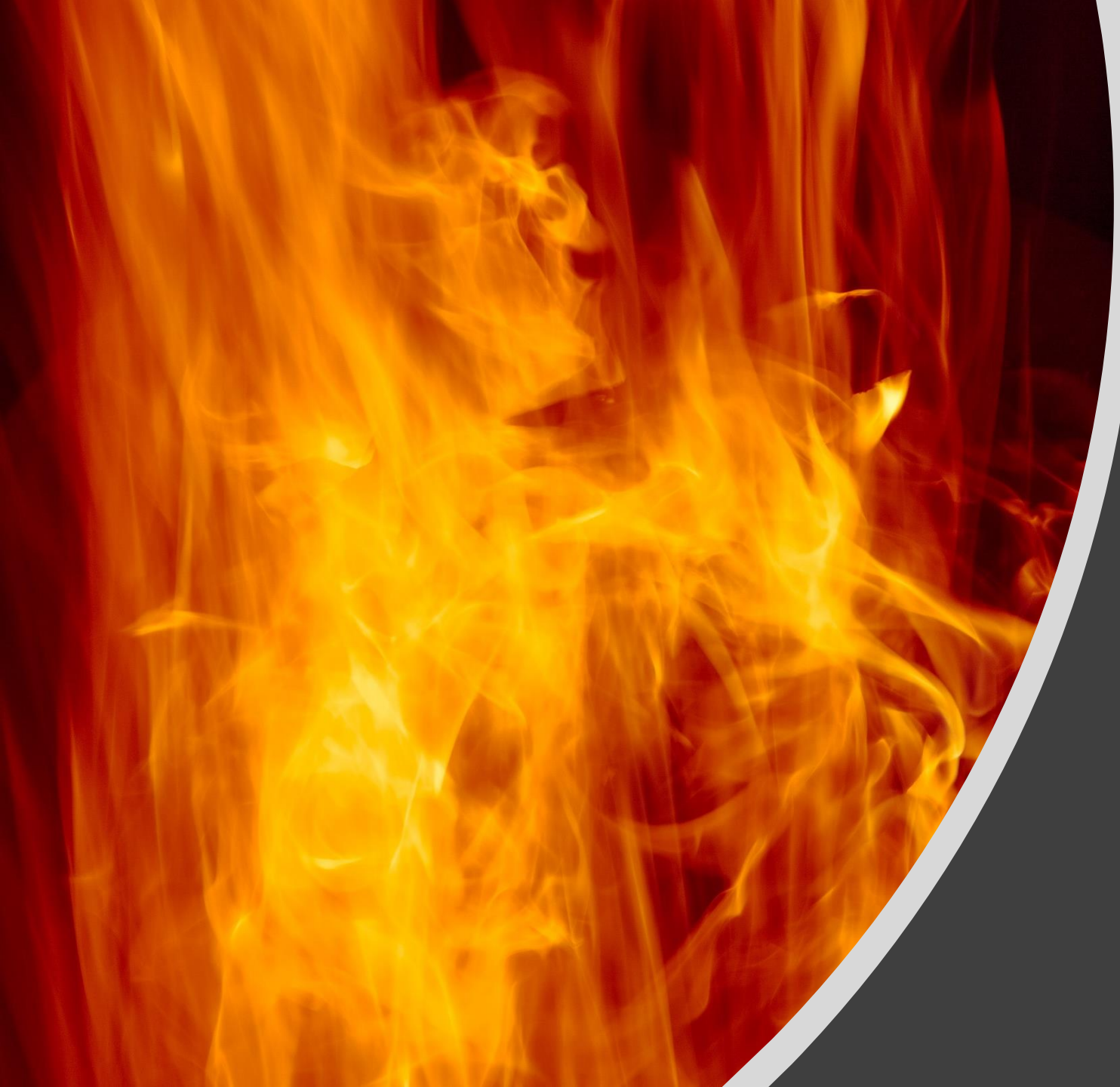
SI HUMBET HIRI SHENJTËRUES I ZOTIT?

**HIRI SHENJTËRUES I ZOTIT HUMBET
NËPËRMJET MËKATIT TË RËNDË.**

“Shpirtrat e atyre që vdesin në gjendje mëkati të rëndë, pas vdekjes zbresin menjëherë në ferr, ku pësojnë ndëshkimet e ferrit, “zjarrin që nuk shuhet kurrë” (KKK 1035).

SHKON NË FERR AI SHPIRT
NJERIU QË VDES NË GJENDJE
MËKATI TË RËNDË.

ÇFARË ËSHTË
FERRI?

Vuajtja nga fakti i pamundësisë për të dashur.

(F. Dostojevski)

Ky është thelbi, esenca e ferrit.

Njeriu që gjendet në ferr gjendet në pamundësinë totale për të dashur dhe për t'u dashur, pra kurrë më nuk mund të marrë e as të japë dashuri, as të ndjejë dashuri për askënd, as për veten, as për Zotin, as për të tjerët.

Duke qenë se objektivi i jetës dhe i lirisë së dhënë nga Hyji njeriut është dashuria, kuptohet pse ferri është falimentimi, dështimi më i madh, përbiles i vetëm i jetës:

FERRI ËSHTË DËSHTIMI I PLOTË I OBJEKTIVIT TË JETËS SË NJERIUT!

Qielli dhe ferri janë që tani në ne!

Këtë vuajtje rrënjësore i humburi (pra kështu quhet ai që gjendet në ferr) e ka zgjedhur gjatë jetës së tij tokësore; Njeriu nuk fillon e do në momentin pas vdekjes! Kush ka jetuar në urrejtje vdekja e kristalizon përgjithmonë në këtë gjendje.

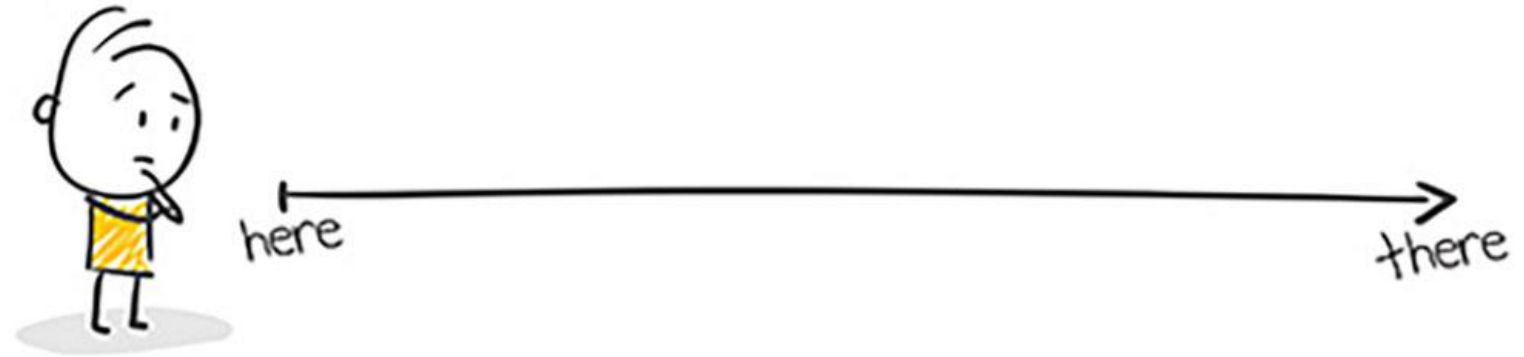
Çdo ditë njeriu mund të refuzojë së plotësuari këtë objektiv, të mohojë tendencën e fatit të vet duke mos dashur kështu që t'i kthehet Zotit nga i cili vjen, duke u limituar në vetvete dhe duke preferuar vetveten ndaj Zotit.

Për njerëzit në gjendje hiri jeta e amshuar fillon që në këtë tokë, por për ata që vazhdimisht dhe dalëngadalë zgjedhin të shkojnë kundër Zotit, vdekja e amshuar (pra ferri) fillon po ashtu në këtë tokë.

Linja misterioze që ndan qytetin e së keqes (pra ferrin) nga qyteti i Zotit (pra Parajsa) kalon në çdo çast në zemrën e çdo njeriu, sipas dashurisë që i frymëzon jetën e tij. **Pra, qielli dhe ferri janë që tani në ne.**

(M. Blondel nga vëllimi L'Enfer nën kujdesin e Bardy, Ed. de la Revue des Jeunes, fq. 83-84).

Ferri «Këtu»
VS
Ferri «Atje»

Për ata njerëz që jetojnë në gjendje mëkati të rëndë ferri fillon që këtu, në këtë tokë, në këtë jetë.

Por, ferri që jeton një njeri në këtë tokë që nuk është në hir, pra që është në gjendje mëkati të rëndë, nuk është sikurse ferri i “botës së përtejme”, dmth ferri pas vdekjes është shumë më i tmerrshëm dhe më i dhimbshëm!

ASNJË DHIMBJE, VUAJTJE E NDËSHKIM I KËSAJ JETE, SADO I TMERRSHËM TË JETË, NUK I AFROHET ASPAK VUAJTJEVE TË BOTËS «SË PËRTEJME»!

Kjo për disa arsye, disa nga të cilat janë:

- Ndëshkimet e ferrit
- Pamundësia totale për të dashur, kurrë më dhe askënd
- Pamundësia për t’u kthyer mbrapsht nga ferri

NDËSHKIMET E FERRIT

- Shpirti “gjendet” në ferr për shkak të mëkatit të rëndë (për të cilin nuk pendohet as në momentin e fundit të jetës).
- Shën Agustini thotë se mëkati është një “aversio a Deo et conversio ad creaturas”, *pra një largim nga Zoti dhe një kthim (i çrregullt) tek krijesat.*
- Atëhere, mëkati, duke patur dy elemente përbërëse, mbart në vetvete respektivisht dy lloj ndëshkimesh:

NDËSHKIMIN E DËMIT DHE NDËSHKIMIN E SHQISAVE.

NDËSHKIMI I DËMIT

Është ndëshkimi që vjen nga dëmi kryesor që shpirti pëson duke përfunduar në ferr.

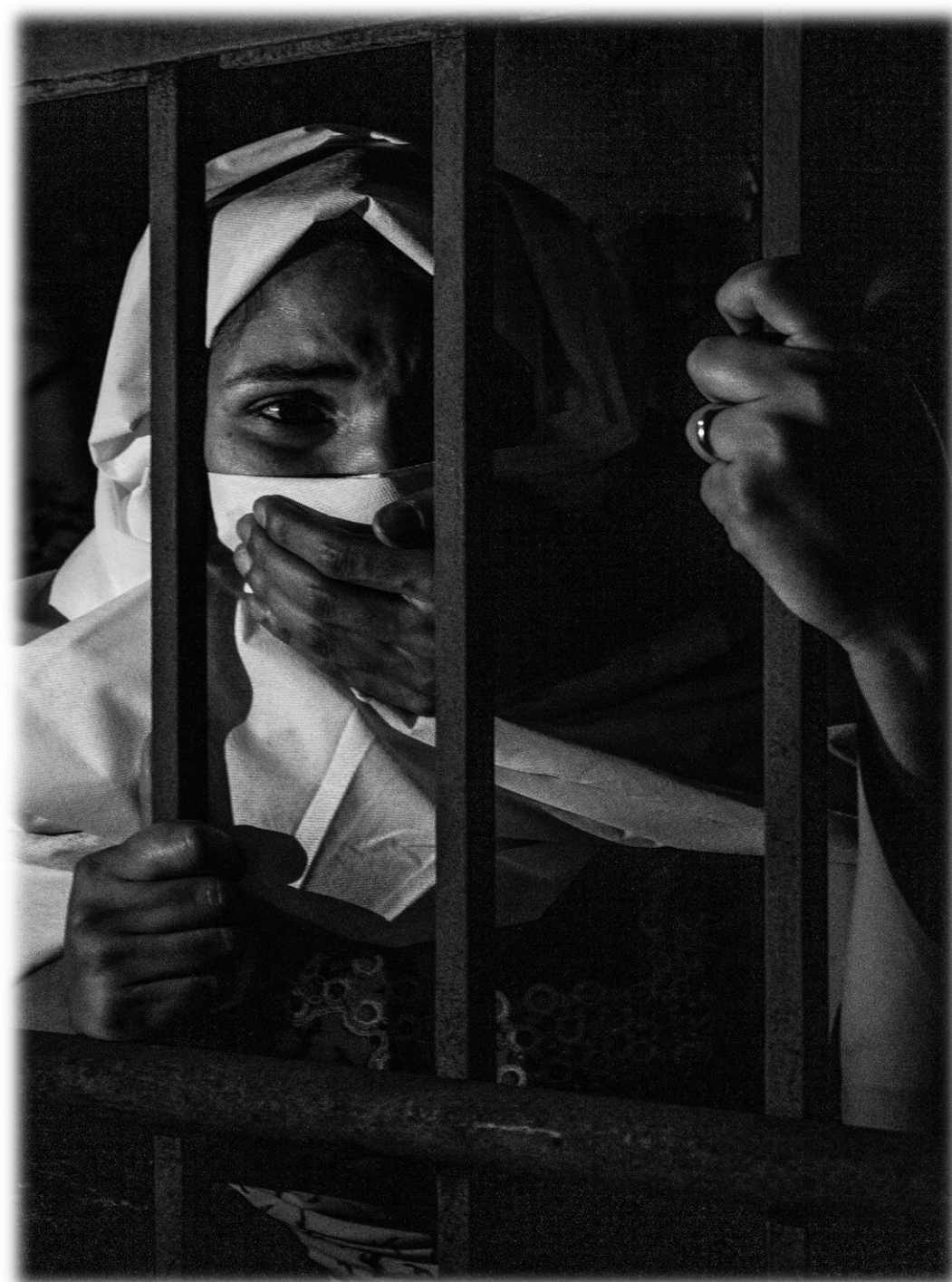
Cili është dëmi kryesor?

DËMI KRYESOR ËSHTË PËRJASHTIMI PËRFUNDIMTAR DHE I PËRHERSHËM NGA JETA E AMSHUAR, NGA PARAJSA, NGA MIQËSIA ME ZOTIN.

Të gjitha cilësitë e këtij njeriu shkatërrohen dhe shndërrohen në diçka perverse, transformohen dhe bëhen të këqija.

Ky shpërftyrim i vërtetë, real, i trishtë, i jashtëm është një refleks i shpërftyrimit të shpirtit të tyre:

- shpirti mbyllet gjithnjë e më shumë kundrejt të tjerëve dhe kundrejt Zotit,
- e përdor lirinë e tij gjithnjë e më shumë për të bërë keq, bashkëekzistenca e qenieve të tjera bëhet drastikisht një formë rivaliteti,
- në vend që shpirti të realizohet në perfeksionin e Zotit, çrealizohet në perversionin e në kotësinë e hiçit

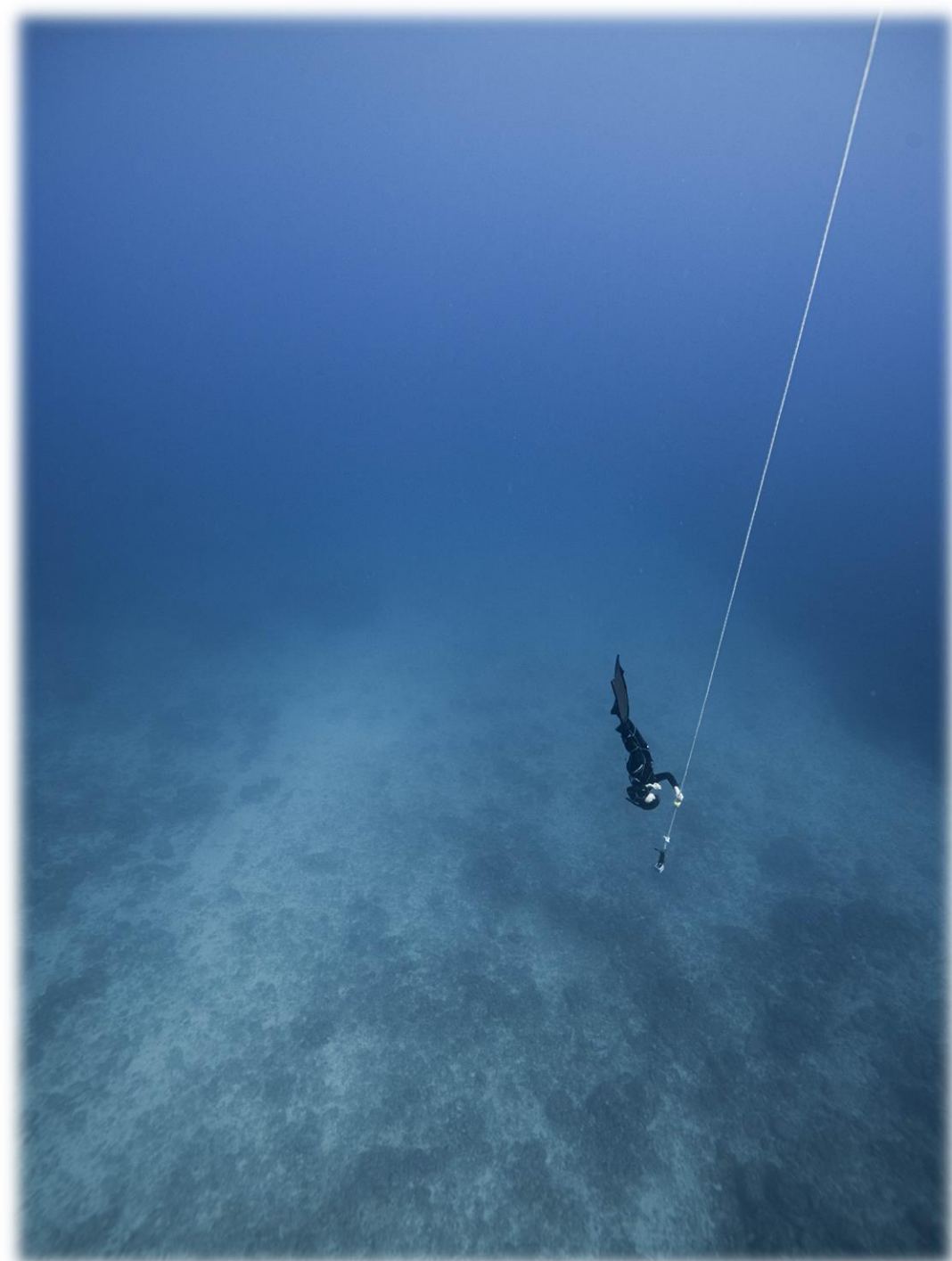
NDËSHKIMI I DËMIT

Ndëshkimi është proporcional me fajin.

Atëhere, në rastin e njeriut që kryen mëkat të rëndë faji është largimi përfundimtar nga Zoti.

Tani, duke qenë se Zoti është një e mirë e pambaruar, ose më saktë Zoti është vetë e MIRA E PAMBARUAR, atëhere edhe faji (mëkati) është i pambaruar, sepse pra e mira që humbasim është e pambaruar.

**PRA, MËKATI I RËNDË
«MERITON» NJË
NDËSHKIM TË
PAMBARUAR, PRANDAJ
FERRI NUK KA FUND
KURRË.**

NDËSHKIMI I SHQISAVE

Ndëshkimi i shqisave është një vuajtje pak a shumë “fizike”, një vuajtje që shkaktohet kryesisht nga zjarri për të cilin flet Jezusi.

NË FERR KA ME TË VËRTETË ZJARR, DHE KY NUK SHUHET KURRË!

Duke qenë se mëkati është një “*aversio a Deo et conversio ad creaturas*”, pra një largim nga Zoti dhe një kthim (i çrregullt) tek krijesat.

Pjesa e parë (*aversio a Deo*), ka të bëjë me dëmin dhe me ndëshkimin pra që ai mbart në vetvete.

Pjesa e dytë, *conversio ad creaturas*, ka të bëjë me kthimin e çrregullt tek krijesat, pra me të “dashurit” e krijesave në mënyrë të çrregullt, jo ashtu si do Zoti, jo në mënyrë të shenjtë.

Atëhere, edhe ky faj, element përbërës i mëkatit, ndëshkohet me atë që quhet ndëshkimi i shqisave, që ka të bëjë kryesisht me zjarrin e ferrit.

- Përsa I përket natyrës së zjarrit të ferrit, Shën Agustini thotë se zjarri ekziston, por se I cilës natyrë është nuk mund ta dimë me siguri nqs vetë Zoti nuk ja zbulon dikujt (siç na ka zbuluar që ferri dhe zjarri i ferrit ekzistojnë).

PAMUNDËSIA PËR TË DASHUR

Në këtë botë, sado të ndihemi keq nuk do të mund ta arrijmë kurrë ta kuptojmë thellësinë e dhimbjes që vjen nga pamundësia për të dashur, sepse ne vazhdojmë në një farë mënyre të duam, por ashtu siç dimë, ashtu siç duam ne, jo si do Zoti.

Dhe është pikërisht kjo dashuri/këto dashuri të çrregullta që në njëfarë mënyre “na habisin”, na “çorientojnë” na “shpërqëndrojnë” nga objektivi jonë kryesor që është arritja e Parajsës.

Të dashurit e krijesave dhe të vetvetes në mënyrë të çrregullt, nga njëra anë na duket si “shpëtimi” ynë, sepse na mban “gjallë” në momentet e dëshpërimit, kurse nga ana tjetër, nuk na lejon të shikojmë qartë hiçin dhe boshllëkun që ka në shpirtin tonë (kur jemi në mëkat të rëndë)

Prandaj një nga mënyrat me të cilat Zoti i afron krijesat e tij te vetja, është që të bëjë shkretëtirë rreth tyre, për t’ju zbuluar hiçin në të cilin jetojnë.

Pra, të mendojmë mirë përpara se t’l themi të dashurit/ës “më mire me ty në ferr, se sa pa ty!”, pasi në ferr nuk ekziston më dashuria!

Letër dashurie

E dashur, nuk mund ta shpreh me fjalë sa shumë të dua. Për ty do të ngjitesha në majat më të larta të botës, do të kaloja shkretëtirat më të thata dhe vendet më të ftohta të veriut. Të dua!

PS. Vij të dielën për të të takuar, nës nuk bie shi.

A ËSHTË I PËRJETSHËM FERRI?

PO, FERRI ËSHTË I PËRJETSHËM.

- Kjo sepse duke qenë shpirtrat që gjenden në ferr të gjitha në gjendje mëkati të rëndë dhe duke qenë se mëkati i rëndë është një largim nga e Mira e Pambaruar (Zoti), ndëshkimi i këtij mëkati është po ashtu i pafund, i pambaruar.
- Atëhere, ferri është i pambaruar, i përjetshëm.

PSE SHPIRTRAT E FERRI NUK MUND TË KTHEHEN MBRAPSHT NGA FERRI?

Zëre se shpirti i një njeriu qëndron në ferr, pëson ndëshkimet e ferrit siç i pamë dhe pastaj, pasi ka pësuar gjitha ndëshkimet e mundshme, të dalë nga ferr. A është e mundur kjo?

Ne, duke thënë që pasi të pësojnë ndëshkimet andej këndeje, të pendohen e të dalin, i japim ferrit kuptimin tonë të kohës.

Por, në ferr, ashtu sikurse në parajsë, nuk jemi më në kohë.

NË FERR NUK EKZISTON KOHA, POR JEMI NË AMSHIM.

Në çastin e vdekjes, pra të shkëputjes së shpirtit nga trupi, menjëherë shpirti futet në atë që quhet në latinisht “aeternitas” e që ne quajmë në shqip “amshim” ose “përjetësi”.

KOHA vs. AMSHIMI?

KOHA

- Në këtë botë koha për ne është një vazhdimësi e çasteve, pra një çast që ndjek një çast tjetër (të cilat ne i kemi përcaktuar për lehtësi jetese si sekonda, minuta, orë, ditë, javë, muaj, vite, dekada, shekuj etj
- Duke qenë se ne jemi në këtë botë vazhdimisht, në çdo çast të jetës sonë, për të zgjedhur lirisht midis së mirës e së keqes,. nqs, në një çast x ne mëkatojmë rëndë, pra futemi në këtë gjendje të shpirtit që quhet ferr, pra ndahemi plotësisht nga Zoti, në një çast tjetër që vijon y, që mund të jetë pas një sekondi, pas një dite, ose pas ca vitesh ne kemi mundësinë që të pendohemi, pra të rikthehemi në hir.
- Atëhere, është një mundësi e madhe që na jepet: mundësia për t'u penduar për të keqen që zgjedhim, për mëkatin.
- **Kjo mundësi na jepet sepse ne nuk jemi të fiksuar vetëm në një çast, që është ai në të cilin kryejmë mëkatin, por na janë dhënë shumë çaste të tjera për ta ndryshuar këtë gjendje.**

AMSHIMI

- Pas vdekjes, ne menjëherë dalim jashtë kohës.
- Ça do të thotë? Që nuk kemi më një çast tjetër për t'u penduar!
- **AMSHIMI ËSHTË NJË ÇAST QË NUK KA AS TË KALUAR; AS TË ARDHME!**
- Atëhere, sapo të vdesim, shpirti nuk ka një çast tjetër në dispozicion për t'u penduar, prandaj nqs në çastin e vdekjes, dmth të shkëputjes së shpirtit nga trupi, dmth të futjes në amshim, shpirti gjendet në gjendje mëkati të rëndë, kështu do të gjendet përgjithmonë

Pas vdekjes mbaron koha dhe...

...ai që shkon në ferr nuk mund të kthehet mbrapsht e nuk mund të pendohet sepse nuk ka një çast tjetër për t'u penduar!

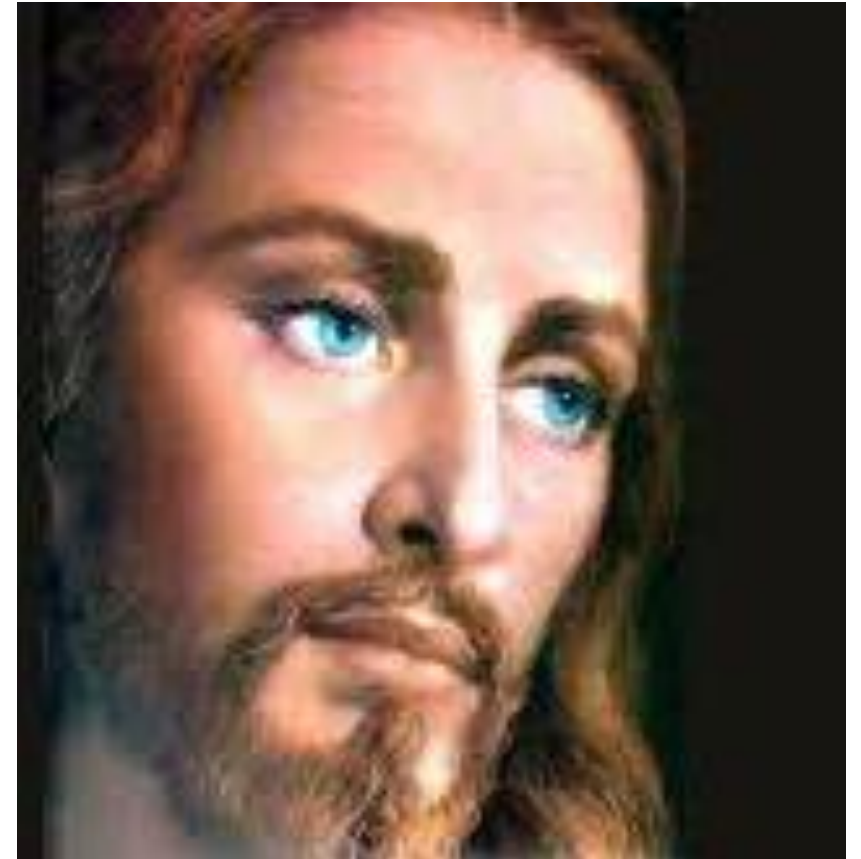

ZOTI, NQS ËSHTË I MIRË, PSE E ÇON NJERIUN NË FERR?

- Zoti është me të vërtetë i mirë dhe mirësia e Zotit nuk preket e nuk vihet në dyshim aspak as nga ekzistenca e ferrit, as nga shkuarja e shpirtrave në ferr.
- **KJO SEPSE ZOTI NUK ÇON ASNJËRI NË FERR.**
- Përkundrazi, deri në çastin e fundit të jetës së çdo njeriu, Zoti bën të pamundurën për ta shpëtuar çdo njeri nga ferri. Këtë na e thotë vetë Zoti, në Bibël:

Kjo gjë është e mirë dhe e pëlqyeshme para Hyjit, Shëlbuesit tonë, vullneti i të cilit është që të shëlbohen të gjithë njerëzit dhe ta arrijnë njohjen e së vërtetës. (Letra e parë drejtuar Timoteut, 2, 3-4).

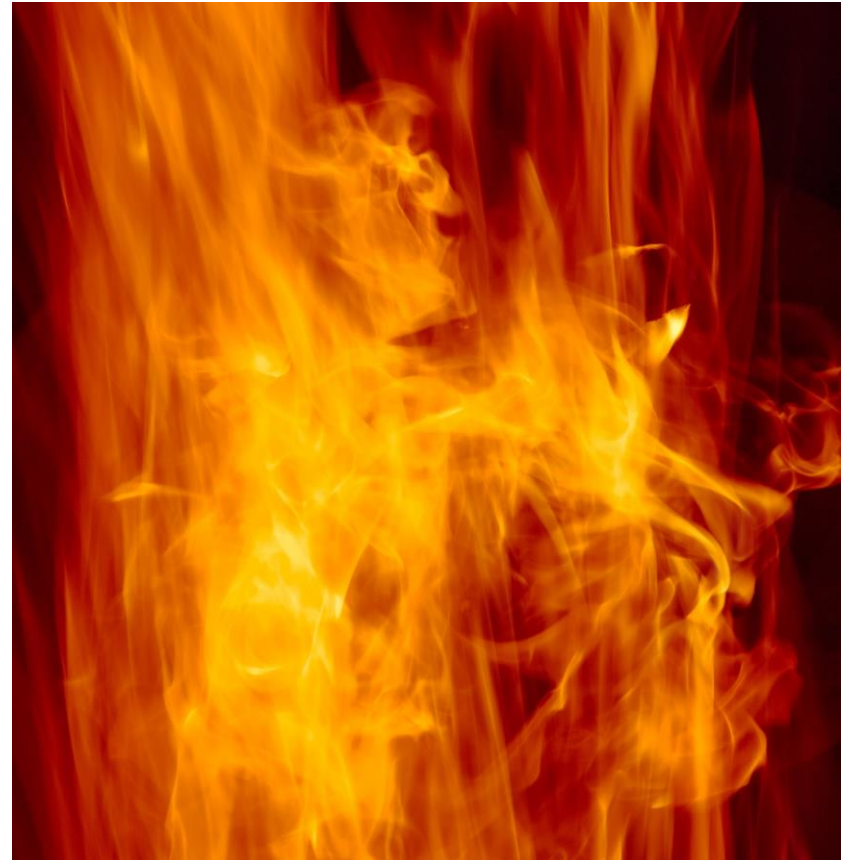
- Është vetë njeriu, që nëpërmjet mëkatit të rëndë, pa u penduar as edhe në çastin e fundit të jetës, largohet përfundimisht nga Zoti, e refuzon dashurinë dhe mëshirën e tij të pafund, duke ju dorëzuar kështu të gjitha të këqijave që vijnë nga refuzimi i Zotit, të cilat i quajmë me një fjalë të vetme FERR

ZOTI, NQS ËSHTË I MIRË, PSE E KA KRIJUAR FERRIN?

- FERRIN **NUK** E KA KRIJUAR ZOTI.
- FERRIN E KANË KRIJUAR DJAJTË.
- Ferrin e ka krijuar Luciferi dhe engjëjt rebelë në çastin në të cilin ata kanë refuzuar Zotin. E gjithë përmbatja e ferrit (ato që thamë më sipër për ferrin e ndëshkimet e tij) rrjedhin nga kjo ngjarje.

*Jezu Krishti, për të mos
lejuar që ta provojmë
ferrin, e ka përjetuar ai
vetë në shpinën e tij për
ne, për secilin prej nesh!*

PSE ZOTI QË ËSHTË I PLOTFUQISHËM LEJON QË SHPIRTRAT TË SHKOJNË NË FERR?

- Shën Agustini thotë: **ZOTI TË KA KRIJUAR PA MIRATIMIN TËND, POR NUK MUND TË TË SHPËTOJË PA MIRATIMIN TËND.**
- *Pse?*
- Në fakt jo se nuk mund, nuk do. Dhe, kur Zoti nuk do, është baraz me nuk mund, sepse Zoti mundet vetëm atë që do.
- *Atëhere, pse nuk do Zoti ta shpëtojë një shpirt që nuk do të shpëtojë?*
- Sepse shpëtimi ka të bëjë me dashurinë ndaj Zotit, pra Zoti nuk mund të detyrojë një shpirt që ta dojë, sepse dashuria është e lirë.
- **Nuk ka dashuri të vërtetë pa liri të vërtetë!**

PSE ZOTI KRIJON NJË SHPIRT NQS E DI QË AI SHPIRT DO TË SHKOJË NË FERR?

Pse Zoti e krijon atë shpirt nqs e di që psh. ai shpirt, edhe pse për faj të vetë shpirtit, do të shkojë në ferr?

- Sepse Zoti është dashuri dhe jetë, është një motorr i pandalshëm dashurie dhe jete dhe asgjë nuk mund ta ndalë atë nga të krijuarit, të dashurit dhe të kujdesurit për krijesat e tij.
- Pra, Zoti e krijon secilën krijesë, pavarësisht nga zgjedhja që kjo krijesë do të bëjë lirisht për ta dashur apo jo , sepse e do, sepse do t'i japë dashurinë e tij, përkujdesjen e tij dhe do që të bëhet mik e shok intim me këtë krijesë

FERRI EKZISTON,
POR ËSHTË BOSH!

...

Bravo, e gjete!!!

MAHLESTIADI

A ËSHTË BOSH FERRI?

- E para, ekzistenca, por edhe qënia plot, gjysmë plot apo bosh e ferrit, nuk është e lidhur me Mëshirën e Hyjit, në kuptimin që s'ka ndonjë faj Hyji i Mëshirshëm, por ka faj krijesa që zgjedh lirisht të shkojë në ferr.
- E dyta, **FERRI NUK ËSHTË BOSH**. Fatkeqësisht!
- Nga e dimë? Mbështetemi gjithnjë tek fjalët e Jezusit:

Një njeri e pyeti: “Zotëri, a janë pak ata që shëlbohen?” Ai u tha: “Mundohuni të hyni nëpër derë të ngushtë, sepse, unë po ju them: shumë do të kërkojnë të hyjnë, por nuk do të mundën. (Luka 13, 23-24)

KUJDES! Ata që thonë që ferri është bosh, hedhin poshtë realitete të tjera po aq të vërteta sa mëshira e Hyjit, si liria e njeriut (që mund të keqpërdoret nga njeriu) dhe mbi të gjitha drejtësia e Zotit, efektet e së cilës i shikojnë jo ato që janë në Parajsë, por ata që janë në ferr.

KU NDODHET FERRI?

Ferri është një gjendje e shpirtit.

Por, fakti që ferri është esencialisht dhe sigurisht një gjendje e shpirtit, nuk përjashton faktin që ferri mund të jetë edhe një vend.

A ËSHTË E SHKRUAR SE KUSH SHKON NË FERR APO JO?

- Nqs për fjalën “e shkruar” nënkuptojmë faktin që Zoti “paracakton”, ose siç thuhet “predestinon” njerëzit, pra sikur të ishte Zoti që e përcakton që nga ngjizja nqs ai person do shkojë në ferr apo jo: JO.
- Pra, nuk është e shkruar për asnjëri që të shkojë në ferr por një njeri duke zgjedhur lirisht dhe vazhdimisht, deri në çastin e fundit të jetës, që të refuzojë Zotin nëpërmjet mëkatit të rëndë pa u penduar fare, vetë ndëshkohet (shkon në ferr).

A ËSHTË KTHYER
KUSH MBRAPSHT
NGA FERRI?

Ja disa emra shenjtërisht, të lumësh, njerëzish që kanë patur vizione të ferrit:

E lumja Anna Caterina Emmerick

Shën Maria e Jezusit të Kryqëzuar

Shën Francesku i Jeronimit

Shën Gjon Bosko

Shën Giovanni Maria Vianney

Shën Paolo Della Croce

Shën Pio i Pietralcinës

Shenjtja Caterina Da Siena

Shenjtja Faustina Kovalska

Shenjtja Francesca Romana

Shën Alfonso Maria Dei Liguori

Shenjtja Maria Maddalena De Pazzi

Shën Antonio I Padovës (Shna Ndoi)

Shentja Teresa e Jezusit Fëmijë

Shenjtja Tereza e Avilas

Shenjtja Veronica Giuliani

Shërbëtorja e Hyjit Benigna Consolata Ferrero

Shërbëtorja e Hyjit Edvige Carboni

Murgeshë Lucia e Fatimës

Clemente Alessandrino

Evagrio Pontico

Giovanni Cassiano

Ignazio I Antiochia

Ilarione i Shën Jeronimit

Origene

Paolo Heremit i Tebes

Ja disa emra shenjtërisht, të lumësh, njerëzish që kanë patur vizion të ferrit:

Shën Beda I Nderuari

Shën Cipriani

Shën Cirillo i Jeruzalemit

Shën Giovanni Climaco

Shën Gjon Gojëarti

Shën Giovanni Damasceno

Shën Giustino Martir

Shën Gregorio i Madh

Shën Massimo Rrëfyesi

Shën Polikarpi

Shën Agustini

Shën Antonio Abat

Shën Atanazio i Aleksandrisë

Shën Ireneo

Shën Izidori i Siviljes

Teodoreto i Cirros

Teodoro I Mopsuestias

Ju tregoj ferrin që
pashë...

SI MUND TË JETË I
LUMTUR NJË NJERI NË
PARAJSË KUR E DI SE NJË
NJERI I DASHUR I TIJ
ËSHTË NË FERR?

(përgjigjën e gjeni tek
tema Parajsa...)

Faleminderit!
Per me teper vizitoni sitin:
www.beatoalano.it/al